

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Læren om skriftemål og nadver : 1839

Citation: Kierkegaard, Søren: "Læren om skriftemål og nadver : 1839", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p260-txt-shoot-n260-3.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P260:260:3

Den protestantiske Lære om Nadv. danner
Motsætning til Socinianerne o: A: (til hvem Zwingli
nærmer sig) idet den ikke antager det for et blot
Erindrings-Maaltid ell. et udv: Tegn; den danner
Motsætning til Kathol: idet den ikke antager en
Forandring af Substanten, og endnu mindre denne
Forandring som en efter Consecrationen
indhærenderende habitus (thi Læren om Ubiquitæten er
fremsat for at forklare den reelle og substantielle
Tilstædeværelse i og under Nydelsen og er ikke nogen
rummelig Bestemmelse, ell. timelig m: H: t: en
Vedvaren.) Men ihvorvel Luther saaledes urgerer
Tilegnelsens-Moment, har han dog ogsaa den
substantielle og reale Tilstædeværelse mere for Øie
end Calvin, der ved at indskrænke Tilstædeværelsen
til de Troende, eensidigt udhæver det subjektive
Moment. - I den augsb: Conf: er det udtrykt: *docent,*
quod corpus et sanguis Xsti vere adsint et
distribuantur vescentibus in coena domini. Confessio
variata nærmer sig Calvin: *quod cum* pane et vino. De
smalkaldiske Artikler udhæve, at det virkelig er
tilstæde baade for Fromme og Ufromme. Form:
concord:: Vi troe, at Xsti Legeme og Blod er virkelig
og substantielt tilstæde og at det uddeles og
modtages tilligemed Brødet og Vinen ligesom Ordene
selv lyde efter Bogstaven. Forsaavidt Sagen igjen
skulde optages til endelig Afgjørelse har man gjort
opmærksom paa, at 1) enten maatte de exegetiske
Grunde være afgjørende (men her er den
Vanskelighed, at Ordet εσται slet ikke kan tilhøre Xst.,
saa fremt han har talt syrochaldaisk, at hvis εσται
stærkt urgeres nærmer man sig Kath:) 2) ell. den ell.
den anden Opfattelse maa tillægges afgjørende Vægt
til at forklare Sacramentets Hemmelighed. Men her
gjælder det, at begge Momenter ere nødv:, baade
Tilstædeværelsen og Nydelsen, og disse to Sider blive
i de forskjellige Opfattelser blot mere ell. mindre
urgerede. ell. 3) ell. den ell. den anden Opfattelse
maatte tilkjendes afgjørende Indflydelse paa
Sacramentets Virksomhed. Men herom gjælder det
Samme.